

lution“ dog et håb om, at hungersnød kan undgås i fremtiden og ernæringsstilstanden forbedres.

Alligevel er de problemer, som udviklingslandene står over for i dag, på mange måder så store som nogensinde: Fattigdom, underernæring og manglende uddannelsesmæssige muligheder er således stadig karakteristisk for mange dele af verden.

Det er disse udfordringer, vi står over for, når vi skal fastlægge den internationale udviklingsstrategi for FN's andet udviklings-tiår.

Strategien er ikke kun resultatet af denne samlings eller den forberedende komité's arbejde eller arbejdet i nogen anden organisation, men af et kontinuerligt og konstruktivt internationalt samarbejde gennem et kvart århundrede, en fælles anstrengelse, som måske nok ikke har opfyldt alle drømme eller tilfredsstillt alle håb, men som verden ellers ikke ville have kunnet acceptere. Strategien er udtryk for alle folks og stater's beslutning om at anstrenge sig for at fremme den økonomiske og sociale udvikling i udviklingslandene, og den udgør en ramme om konkret og samordnet handling mellem de udviklede lande og u-landene. Jeg forsikrer Dem, hr. præsident, at mit land er rede til at gøre sit bedste for at deltage i denne proces.

12. I FN-pagten har beskyttelse af menneskerettighederne med rette en fremtrædende plads.

Pagtens ord herom har siden fået liv gennem vedtagelsen af deklARATIONEN og konventionen om menneskerettighederne, og takket være generalforsamlingens og menneskerettighedskommissionens konstante aktivitet, er vi begyndt at skabe rammerne for en beskyttelse af det enkelte menneskes fundamentale rettigheder.

Det, der er brug for, er fuld virkeliggørelse af disse rettigheder og iværksættelse på internationalt niveau af foranstaltninger til at kontrollere deres overholdelse. Opretelsen af posten som FN's højkommissær for menneskerettigheder ville efter vor opfattelse være et vigtigt skridt i denne retning.

I sin erklæring til verdensungdomsfor-samlingen i New York i sommer sagde generalsekretæren, at mennesket alt for ofte var

den glemte faktor og udtrykte håbet om, at det enkelte menneskes plads i fremtiden ville få den prioritet, som så ofte er blevet det nægtet i fortiden.

Den danske regering kan fuldt ud tilslutte sig disse betragtninger.

Jeg kan ikke gøre disse bemærkninger om menneskerettighederne uden at udtale anerkendelse af de utrættelige bestræbelser, som udfoldes af FN's særorganisationer for at skabe en bedre tilværelse for mænd, kvinder og børn over hele verden. Vi er ofte tilbøjelige til at tage disse organisationers arbejde som en selvfølge, og dog er der kun få programmer af større praktisk betydning for de fleste menneskers daglige liv end omsorgen for befolkningernes sundhed under WHO's auspicer, regulering af arbejdsforholdene inden for ILO eller af de kulturelle forbindelser inden for UNESCO. Der er mange andre eksempler på sådanne aktiviteter inden for FN's rammer; men jeg vil gerne særligt understrege det værdifulde arbejde, der gøres af FN's højkommissær for flygtninge.

Den danske regering finder, at alle anstrengelser bør gøres for at lette flygtningenes vilkår, og efter vor opfattelse er det af yderste vigtighed, at uddannelse og undervisning får største prioritet for at forberede flygtningenes indpasning i samfundene. Efter forslag fra regeringen har det danske folketing godkendt en betydelig forøgelse af vore bidrag til sådanne programmer.

13. Vi må også erkende nødvendigheden af at tage den direkte trussel mod menneskehedens overlevelse op, som forureningen af det menneskelige miljø udgør.

I den industrialiserede del af verden er der en voksende erkendelse af, at økonomisk vækst og praktisk anvendelse af teknologiske fremskridt også kan have uheldige virkninger, som i sidste ende vil kunne ødelægge menneskeheden. Forurening respekterer ikke nationale grænser. Den respekterer heller ikke grænserne mellem militære alliancer eller svælget mellem rig og fattig. Beskyttelse af det menneskelige miljø er et fælles problem for alle nationer både i industrilandene og i udviklingslandene. På den anden side er det bydende nødvendigt, at de lande, som i dag er inde i en industrialiseringsfase, ikke overtager vore fejltagelser. Vi må er-